

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 2213/C1/2433

Data: 06.08.2024

Prin contestația nr. 2916/14.07.2024, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 44545/15.07.2024, formulată de SRL, cu sediul în, județul, având cod unic de înregistrare RO înmatriculată la Oficiul pentru Registrul Comerțului sub nr., reprezentată legal prin, împotriva raportului procedurii nr. 5647/09.07.2024 și a comunicării nr. 5650/09.07.2024, emise de, în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în localitatea, str. Pacea, nr. 47, județul, în cadrul procedurii de licitație deschisă, organizată în vederea atribuirii contractului, având ca obiect: „Prestări servicii curățenie birouri DS”, Cod CPV: 90919200-4, s-a solicitat:

1. admiterea prezentei contestații;
2. reanalizarea și reevaluarea ofertelor depuse de SRL și SRL;
2. anulare raportului procedurii nr. 5647/09.07.2024 publicat în SEAP în data de 09.07.2024;
3. anularea comunicării privind rezultatul procedurii nr. 5650/09.07.2024 publicată în SEAP la 09.07.2024;
4. în subsidiar anularea procedurii în situația în care Consiliul constată inadmisibilitatea tuturor ofertelor din considerentele ce vor fi menționate mai jos;
5. adoptarea măsurilor de remediere a situației ce reprezintă obiectul prezentei contestații.

Prin adresa nr. 2003/22.07.2024, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 46185/22.07.2024, ... SRL, cu sediul în, înmatriculată la Registrul Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare RO, reprezentată prin, a formulat cerere de intervenție, solicitând Consiliului să respingă, ca nefondate, criticile din contestația înaintată de către SRL privitoare la inadmisibilitatea ofertei societății sale, întrucât, acestea sunt nefondate, să dea curs solicitării de

reevaluare a ofertelor cu rigoarea impusă de respectarea legislației în domeniul achizițiilor publice și să constate aspectele de inadmisibilitate ce vizează oferta SRL.

În luarea deciziei, **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

În fapt, contestatorul arată că societatea sa are un interes determinat și legitim de a susține actualul demers și va demonstra că ceilalți participanți încalcă legislația în vigoare prin nerespectarea condițiilor de muncă, de protecție a muncii, PSI, mediu și social, lucru dovedit prin modalitățile de calcul depuse ca oferte financiare în cadrul procedurii de achiziție, fapte nesesizate de către autoritatea contractantă la momentul evaluării ofertelor financiare, deși, în fișa de date, la cap IV.4.1 solicita că „au obligația de a transmite o declarație pe proprie răspundere (ce însoțește propunerea tehnică) că la formularea ofertei și pe parcursul derulării contractului îndeplinesc aceste condiții”, obligații referitoare la respectarea reglementărilor obligatorii în domeniul mediului, social și al relațiilor de muncă stabilite prin legislația adoptată la nivelul Uniunii Europene, legislația națională, prin acorduri colective sau prin tratatele, convențiile și acordurile internaționale în aceste domenii.

1. Susțineri cu privire la inadmisibilitatea ofertelor SRL și SRL.

Contestatorul precizează că la data de 09.07.2025 autoritatea contractantă a publicat, în SEAP, raportul procedurii nr. 8647/09.07.2024 prin care desemnează câștigătorul procedurii ca fiind SRL.

1.1 Contestatorul arată că SRL prezintă în, cadrul procedurii, Formularul 2.2 și, anume, Anexa 2 la Formularul de ofertă, doar un singur formular pentru toate cele 7 subunități, deși, autoritatea contractantă prevede, la cap IV.4.2 Modul de prezentare al propunerii financiare, Formularul nr. 2.2, conform modelelor din Secțiunea Formulare, unde este prevăzut că în Anexa 2 la formularul de ofertă este prevăzut calculul preț unitar mp pentru fiecare subunitate.

Cu privire la acest aspect, arată că SRL nu respectă cerința, iar, autoritatea contractantă acceptă tacit un singur formular, în loc de 7 pentru fiecare subunitate, așa cum a fost solicitat în documentația de atribuire. Mai mult, susține că autoritatea nu sesizează că societatea mai sus menționată la punctul 3 din formular, pentru CO, CM prezintă formularul cu 0, ceea ce înseamnă încălcarea Codului Muncii (Legea nr. 153/2003), durata minimă a concediului de odihnă anual este de 20 de zile lucrătoare. Acest lucru înseamnă că angajatorul are obligația constituirii unei sume care nu poate fi mai mică decât salariul minim garantat în plată, adică suma de 3300 de lei pentru fiecare angajat, având în vedere că perioada contractului pentru prestări servicii are durata de 12 luni.

De asemenea, arată că SRL invocă, la punctul 10 din ofertă, că beneficiază de ajutor de stat în valoare de 2250 RON/lună, pentru 2 persoane, timp de încă 9 luni, stabilit prin convenția nr. 279/01.03.2024, convenție încheiată înainte de data inițierii procedurii, fără a putea dovedi că măcar una din cele 2 persoane ce fac obiectul convenției va fi utilizată ca angajat pentru prestarea serviciilor de curățenie la una din subunitățile autorității contractante.

Lipsa garanției privind angajarea persoanelor menționate în convenție.

Contestatorul susține că nu există nici o certitudine că persoanele menționate în convenția cu AJOFM vor fi angajate efectiv pentru executarea acestui contract. Această incertitudine contravine principiilor de transparență și tratament egal prevăzute în art. 212 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice. Consideră că, fără angajamente ferme și verificabile, autoritatea contractantă nu poate accepta aceste costuri salariale sub nivelul minim garantat.

Precizează următoarele argumente suplimentare:

Lipsa dovezilor concrete. În oferta financiară depusă, ... SRL nu prezintă dovezi concrete că persoanele menționate în convenție vor fi angajate, specific, pentru acest contract.

Riscul de substituție. Există riscul ca, după atribuirea contractului, ofertantul să angajeze alte persoane la salarii sub nivelul minim garantat, invocând convenția cu AJOFM.

Așadar, susține că autoritatea contractantă omite obligația, conform Legii nr. 98/2016 art. 210 alin.(1), care prevede: „În cazul unei propuneri financiare aparent neobișnuit de scăzută în raport cu lucrările, produsele sau serviciile care constituie obiectul contractului de achiziție publică/ acordului-cadru care urmează a fi atribuit/încheiat, autoritatea contractantă are obligația de a solicita ofertantului care a depus o astfel de ofertă clarificări cu privire la prețul sau costurile propuse în respectiva ofertă”.

Menționează că autoritatea contractantă nu a identificat nici un aspect de nelegalitate în oferta propusă de către SRL și îl desemnează câștigător al procedurii.

Din considerentele mai sus menționate, susține că reiese clar că SRL a întocmit oferta nerespectând formularele specificate în documentația de atribuire și nici legislația în vigoare, lucru care reiese din fundamentarea prețului ofertat, comisia de evaluare neavând obiecții în privința componentelor care formează prețul.

Solicită Consiliului să constate că oferta SRL nu trebuia acceptată de către comisia de evaluare din următoarele motive:

1. Nerespectarea prevederilor legale privind evaluarea ofertelor financiare. Conform art. 166 și 167 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, oferta trebuie să fie calculată corect și să respecte

criteriile de atribuire stabilite. În cazul de față consideră că oferta conține erori de calcul care afectează prețul final ofertat.

2. Încălcarea principiilor de transparență și tratament egal.

Evaluarea incorectă a ofertei financiare încalcă art. 212 din Legea nr. 98/2016, care stipulează principiile generale ale achizițiilor publice. În acest context, consideră că autoritatea contractantă nu a respectat principiul tratamentului egal și al transparenței în evaluarea ofertelor.

3. Neconformitatea cu normele metodologice.

Conform art. 137 din HG nr. 395/2016, evaluarea ofertelor financiare trebuie să fie realizată conform normelor metodologice aprobate. Oferta SRL nu îndeplinește aceste criterii, având în vedere erorile de calcul evidente.

4. Jurisprudența relevantă.

În cazuri similare, Consiliul National de Soluționare a Contestațiilor și instanțele judecătorești au decis că ofertele care nu respectă salariul minim garantat trebuie respinse. În acest sens, solicită reanalizarea ofertei SRL și respingerea acesteia, în conformitate cu jurisprudența relevantă.

5. Respectarea drepturilor muncitorilor.

Conform legislației muncii, toate convențiile cu AFOFM trebuie să respecte legislația în vigoare, inclusiv prevederile privind salariul minim. Invocarea unei astfel de convenții pentru a justifica salarii sub nivelul minim legal este inacceptabilă și contravine drepturilor fundamentale ale muncitorilor.

1.2 Contestatorul precizează că, în cadrul propunerii financiare, la Formularul 2.2, ...SRL prezintă anexele 2 la formularul de ofertă, de unde reiese că, la 5 din cele 7 subunități, unde societatea are obligația de a avea un angajat 8 ore/zi, sumele propuse nu acoperă salariul minim garantat în plată la data depunerii ofertei prin HG nr. 900/2023 și, anume, 3300 de lei, la care se adaugă CAM în valoare de 74,25 lei, adică 2,25 % din salariu brut, plus obligația concediului de odihnă în valoare de 275 lei pentru angajat, sumă ce trebuie constituită lunar, rezultând, astfel, suma minimă de 3.649,25 lei.

În opinia sa, comisia omite, din nou, la evaluarea ofertei aceste aspecte și declară oferta SRL admisibilă, dar, necâștigătoare, deși, menționează și ei anumite facilități fiscale stabilite prin Legea nr.76/2002.

Solicită Consiliului să constate că oferta SRL nu trebuia acceptată de către comisia de evaluare, din următoarele motive:

1. Nerespectarea prevederilor legale privind evaluarea ofertelor financiare.

Conform art. 166 și 167 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, oferta trebuie să fie calculată corect și să respecte criteriile de atribuire stabilite. În cazul de față, oferta conține erori de calcul care afectează prețul final ofertat.

2. Încălcarea principiilor transparenței și tratamentului egal.

Evaluarea incorectă a ofertei financiare încalcă art. 212 din Legea nr. 98/2016, care stipulează principiile generale ale achizițiilor publice. În acest context, consideră că autoritatea contractantă nu a respectat principiul tratamentului egal și al transparenței în evaluare ofertelor.

3. Neconformitatea cu normele metodologice.

Conform art. 137 din HG nr. 395/2016, evaluarea ofertelor financiare trebuie să fie realizată conform normelor metodologice aprobate. Oferta SRL nu îndeplinește aceste criterii, având în vedere erorile de calcul evidente.

4. Jurisprudența relevantă.

În cazuri similare, Consiliul National de Soluționare a Contestațiilor și instanțele judecătorești au decis că ofertele care nu respecta salariul minim garantat trebuie respinse. În acest sens, solicită reanalizarea ofertei SRL și respingerea acesteia, în conformitate cu jurisprudența relevantă.

5. Respectarea drepturilor muncitorilor.

Conform legislației muncii, toate convențiile cu AFOFM trebuie să respecte legislația în vigoare, inclusiv prevederile privind salariul minim. Invocarea unei astfel de convenții pentru a justifica salarii sub nivelul minim legal este inacceptabilă și contravine drepturilor fundamentale ale muncitorilor.

În drept, își fundamentează prezenta contestație pe legislația invocată mai sus precum și pe alte prevederi aplicabile: Legea nr. 98/2016, Legea nr. 101/2016 și HG nr. 395/2016.

Prin urmare, conform legislației în vigoare, solicită admiterea contestației și să se dispună cele precizate în partea introductivă a deciziei

Prin adresa nr. 5984/18.07.2024, înregistrată la CNSC sub nr. 45901/19.07.2024 autoritatea contractantă transmite punctul său de vedere cu privire la contestație, solicitând respingerea acesteia, ca nefondată. ■

Regia Națională a Pădurilor - Romsilva prin Direcția Silvică, precizează că a inițiat procedura de achiziție publică prin anunțul de participare nr. CN1069228 publicat în SEAP în data de 21.05.2024.

De asemenea arată că, prin comisia de evaluare a ofertelor, a hotărât oferta câștigătoare în baza raportului procedurii nr. 5647/09.07.2024 publicat în SEAP în data de 09.07.2024 și a comunicat rezultatul participanților cu adresele nr. 5648/09.07.2024 (..... SRL), nr. 649/09.07.2024 (.....SRL), nr. 5650/09.07.2024 (..... SRL), publicate în SEAP în data de 09.07.2024, astfel:

- SRL, oferta câștigătoare cu o valoare de 279.471.96 lei fără TVA,

- SRL, ofertă admisibilă, dar, necâştigătoare, întrucât, nu a oferit preţul cel mai mic dintre ofertanţi,

- SRL, ofertă inacceptabilă în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (2) lit. e) din HG nr. 395/2016, întrucât, propunerea financiară (382.998.12 lei fără TVA) depăşeşte valoarea estimată (304.796.30 lei fără TVA) şi nu există posibilitatea disponibilizării de fonduri suplimentare.

Autoritatea contractantă precizează că, prin adresa nr. 2909/10.07.2024, înregistrată la sediul său cu nr. 5730/10.07.2024, ... SRL a solicitat acordarea accesului la dosarul achiziţiei publice. Urmare solicitării, autoritatea contractanta a transmis, prin adresa nr. 5736/10.07.2024, permisiunea pentru vizualizarea dosarului achiziţiei publice în data de 11.07.2024. Ulterior, ... SRL a formulat contestaţia înregistrată la autoritatea contractantă cu nr. 5833/15.07.2024.

Analizând contestaţia depusă, sub aspectul conţinutului sau, autoritatea contractantă solicită respingerea contestaţiei, ca fiind nefondată, pentru următoarele motive:

1. În ceea ce priveşte afirmaţia SRL ,cu privire la: „SC SRL nu respectă cerinţa iar autoritatea contractantă acceptă tacit un singur formular în loc de 7 pentru fiecare subunitate”:

Autoritatea contractantă precizează că a solicitat ,prin anunţul de participare, cap. IV.4.2 „Modul de prezentare al propunerii financiare: Oferta financiară va cuprinde: „Formularul de ofertă - Formular nr. 2, Anexa 1 la Formular de ofertă - Formular nr 2.1. Anexa 2 la Formular de ofertă - Formular nr 2.2, conform modelelor din Secţiunea Formulare”.

În secţiunea Formulare - Anexa 2 la Formular de ofertă - Formular nr 2.2 prevedea că „oferta financiară va include şi evidenţia distinct modul de calcul al preţului unitar pe metru pătrat şi pe fiecare subunitate în parte”. Cerinţa nu prevedea numărul de formulare solicitat, 1 formular sau 7 formulare, ci, să fie evidenţiat modul de calcul al preţului unitar/mp/subunitate.

Cu referire la acest aspect, arată că ofertantul K.1 TOT SRL a depus un singur Formular 2.2., în care apare prezentat modul de calcul al preţului unitar pe metru pătrat pentru fiecare subunitate, astfel: Ocol silvic – 3,2 lei/mp, Ocolul Silvic Dărăbani – 3,2 lei/mp. Ocolul Silvic Dorohoi – 3,4 lei/mp. Ocolul Silvic Eminescu – 5,8 lei/mp, Ocolul Silvic Flămânzi – 4,25 lei/mp, Ocolul Silvic Truşeşti - 3 lei/mp, Direcţia Silvică – 2,15 lei/mp. Preţurile unitare lei/mp/subunitate, astfel fundamentate, au stat la baza întocmirii Formularului nr. 2.1, unde se calculează valoarea în lei/lună ca produs dintre suprafaţa totală şi preţ unitar lei/mp. Comisia de evaluare a considerat cerinţa îndeplinită, atâta timp cât, din prezentarea unui singur Formular 2.2, rezultă

fundamentarea prețurilor unitare pentru fiecare subunitate, care sunt diferite.

De asemenea, arată că SRL a depus un număr de 7 Formulare 2.2., în care apare prezentat modul de calcul al prețului unitar pe metru pătrat pentru fiecare subunitate, astfel: Ocol silvic – 4,35 lei/mp. Ocolul Silvic Dărăbani – 4,40 lei/mp, Ocolul Silvic Dorohoi – 4,49 lei/mp, Ocolul Silvic Eminescu – 7,35 lei/mp, Ocolul Silvic Flămânzi – 4,89 lei/mp. Ocolul Silvic Trușești – 3,40 lei/mp, Direcția Silvică – 3,02 lei/mp. Prețurile unitare lei/mp/subunitate astfel fundamentate, au stat la baza întocmirii Formularului nr. 2.1, unde se calculează valoarea în lei/lună, ca produs dintre suprafața totală și preț unitar lei/mp. Comisia de evaluare a considerat cerința îndeplinită, atâta timp cât, din prezentarea celor 7 Formulare 2.2, întocmite pentru cele 7 subunități, rezultă fundamentarea prețurilor unitare pentru fiecare subunitate, care sunt diferite.

Totodată, arată că ofertantul SRL a depus un singur Formular 2.2., în care apare prezentat un singur mod de calcul al prețului unitar pe metru pătrat pe subunitate, astfel: Subunitate – 3,09 lei/mp. Prețurile unitare lei/mp/subunitate astfel fundamentate au stat la baza întocmirii Formularului nr. 2.1 unde se calculează valoarea în lei/lună ca produs dintre suprafața totală și preț unitar lei/mp. Comisia de evaluare a considerat cerința îndeplinită, atâta timp cât, din prezentarea unui singur Formular 2.2, rezultă fundamentarea prețurilor unitare pentru fiecare subunitate, care este același.

Susține, astfel, că a argumentat motivul pentru care autoritatea contractantă a considerat că cerința solicitată privind modul de prezentare al propunerii financiare (respectiv fundamentarea prețului unitar lei/mp/subunitate) este îndeplinită de fiecare ofertant și nu se impunea solicitarea de clarificări suplimentare, motiv pentru care consideră afirmațiile contestatorului nejustificate.

2. În ceea ce privește afirmația SRL cu privire la: „autoritatea contractantă (...) nu sesizează că societatea mai sus menționată la punctul 3 din formular, CO, CM societatea prezintă formularul cu 0 ceea ce înseamnă încălcarea Codului Muncii, durata minimă a concediului de odihnă anual este de 20 de zile lucrătoare”.

Având în vedere prevederile cuprinse în Codul Muncii referitoare la durata minimă a concediului de odihnă, la intangibilitatea acestui drept, precum și la indemnizația de concediu, autoritatea susține că prețul manoperei cuprinde costurile aferente concediului de odihnă cu încadrarea în salariul minim obligatoriu valabil la data depunerii ofertelor.

Potrivit HG nr. 900/2023, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată este de 3.300 lei pe lună. Rezultă că - Salariul anual: 3.300 lei * 12 luni = 39.600 lei - Total ore de lucru anual: 165,333 ore pe lună * 12 luni = 1.983,996 ore.

Afirmația contestatorului că valoarea 0 lei la concediu de odihnă încalcă Codul muncii, în opinia sa, se bazează pe premisa greșită ,conform căreia, concediul de odihnă se adaugă zilelor de lucru efective, însă, precum prevede Codul Muncii, concediul de odihnă se asimilează zilelor lucrate, indemnizația de concediu fiind cel puțin cât salariul de bază, iar HG nr. 900/2023, deja, stabilește minimul salariului brut pe țară. Nu se pot adăuga 20 zile de concediu, la cele 1.983,996 ore de lucru anuale prevăzute de lege și calculate mai sus, întrucât, ar însemna existența unor zile în plus față de cele existente pentru un program de lucru normal. Având în vedere aceste argumente, se observă că față de salariul minim brut pe țară garantat în plată de minim 3.300 lei, nu va fi plătită o indemnizație în plus de concediu, aceasta fiind deja inclusă în calculul legal.

În acest sens, invocă dispozițiile art. 112 din Codul Muncii - alin. (1): „Pentru salariații angajați cu normă întreagă, durata normală a timpului de muncă este de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână” - se observă că cele 20 de zile de concediu sunt echivalente a 160 de ore lucrătoare (20 zile x 8 ore lucrătoare = 160 ore). Concediul de odihnă este plătit conform Codului Muncii în vigoare, cele 20 de zile minime garantate, respectiv 160 de ore de concediu de odihnă sunt parte din cele 1.983,996 ore de lucru anual, și nu adăugate.

După cum se precizează expres în Codul Muncii, la alin. (1) al art. 145: „Durata minimă a concediului de odihnă anual este de 20 de zile lucrătoare”, astfel legea admite că cele 20 de zile de concediu de odihnă fac parte din totalul zilelor lucrătoare existente într-un an, neputând fi astfel zile în plus adăugate acestora.

Mergând pe raționamentul contestatorului, ar rezulta faptul că cele 20 de zile prevăzute de legiuitor ca durată minimă acordată salariatului, astfel cum dispune art. 145 din Codul muncii, se adaugă la cele 365 de zile, aspect care nu este posibil, respectivele zile, aferente concediului de odihnă sunt incluse în totalul de 365 de zile, față de care angajatorul este obligat să asigure și plata aferentă concediului anual de odihnă, potrivit dispozițiilor art. 150 din Codul muncii. Dacă s-ar aprecia juste argumentele contestatorului, ar rezulta, că, în fapt, că suma aferentă concediului de odihnă este dublată de salariul pe care îl primește salariatul, pe de o parte, pentru respectivele 20 de zile, ca parte integrantă din salariul anual al angajatului, iar, pe de altă parte, salariatului i se acordă și prestația pentru cele 20 de zile, care reprezintă concediul de odihnă. În niciun caz, nu se pot adăuga 20 zile de concediu, la cele 1.983,996 ore de lucru anuale prevăzute de lege și calculate mai sus, întrucât, ar însemna existența unor zile în plus față de cele existente pentru un program de lucru normal.

Autoritatea contractantă considera că ofertele depuse sunt în conformitate cu normele legislației în domeniul muncii, nu cuprind tarife orare sub valoarea stabilită legal și pretinsa necuantificare, în mod

corect, a obligațiilor de plată vizavi de concediul de odihnă invocate de către contestator, este neîntemeiată.

3. În ceea ce privește afirmația SRL cu privire la: „SC SRL beneficiază de ajutor de stat în valoare de 2250 RON/lun[, pentru 2 persoane, timp de încă 9 luni, stabilit prin convenția nr. 279/01.03.2024, convenție încheiată înainte de data inițierii procedurii, fără a putea dovedi că măcar una din cele 2 persoane ce fac obiectul convenției va fi utilizată ca angajat”.

Autoritatea contractantă precizează că, prin documentele depuse (a se vedea Dispoziția de stabilire nr. 279/01.03.2024 emisă în baza Convenției nr. 11279/01.03.2024 înregistrată de SRL, Anexele la Convenție cu Tabel nominal cu persoanele încadrate în muncă conform prevederilor art. 85 din Legea nr. 76/2002 pentru 2 persoane), ... SRL demonstrează că ajutorul de stat a fost primit în condițiile Legii nr. 76/2002. În situația de față, ... SRL a dovedit un ajutor de stat, conform propunerii financiare, care justifică reducerea tarifului, neputându-se pune în discuție legalitatea. Deși, potrivit art. 249 din Codul de Procedură Civilă, sarcina probei revine reclamantului, ... SRL nu a făcut vreo referire la nelegalitatea acordării ajutorului de stat.

Având în vedere obținerea, în mod legal, a ajutorului de stat, potrivit Legii nr. 76/2002, autoritatea contractantă consideră că singura autoritate care poate constata încălcarea documentelor cu privire la acest ajutor este instituția care l-a acordat, respectiv AJOFM sau instanța de judecată.

Autoritatea contractantă precizează că a efectuat verificări cu privire la justificarea prețului, pe baza unor documente emise sau verificate de instituții specializate de verificare și control, așa cum sunt AJOFM, cu respectarea principiului tratamentului egal, proporționalității și asumării răspunderii, fără a se substitui acestora și a face propriile verificări, astfel, nefiind necesară solicitarea prezentării de contracte de muncă sau alte documente. Mai mult decât atât, această procedură este una proprie, în care autoritatea contractantă nu are obligația aplicării integrale a legislației achizițiilor publice, ci, doar a respectării principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, iar, autoritatea contractantă consideră că a respectat principiile achizițiilor publice și, îndeosebi, tratamentului egal, transparența, proporționalitatea și asumarea răspunderii.

Autoritatea contractantă susține că SRL a justificat prețul ofertat, motiv pentru care consideră afirmațiile contestatorului ca nefiind neîntemeiate.

4. În ceea ce privește afirmația SRL cu privire la: „nu există nicio certitudine că persoanele menționate în convenția cu AJOFM vor fi angajate efectiv pentru executarea acestui contract”.

Autoritatea contractantă arată că, potrivit art. 210 din Legea nr. 98/2016: „(5) Atunci când entitatea contractantă constată că o ofertă are un preț neobișnuit de scăzut deoarece ofertantul beneficiază de un ajutor de stat, oferta respectivă poate fi respinsă doar din acest motiv numai dacă, în urma clarificărilor solicitate, ofertantul nu a putut demonstra, într-un termen corespunzător stabilit de entitatea contractantă, că ajutorul de stat a fost acordat în mod legal.

(6) În cazul în care entitatea contractantă respinge o ofertă pentru motivul prevăzut la alin. (5), va informa Comisia Europeană după consultarea cu Consiliul Concurenței”.

Prin urmare, așa cum s-a arătat mai sus, legislația incidentă, atunci când vorbește de ajutorul de stat, impune o singură condiție, ca acesta să fie obținut legal. A exclude posibilitatea folosirii respectivelor subvenții în raport cu statul, pentru contractele publice sau solicitarea unui probatoriu privind angajarea persoanelor menționate în convenție, în opinia sa, nu concordă nici cu spiritul legii și nici cu litera ei, ci, ar echivala cu adăugarea unei obligații în sarcina ofertanților, neprevăzută de lege.

În opinia sa, comisia de evaluare trebuie să aibă în vedere că un operator care dispune de resurse, inclusiv de subvenții, are posibilitatea scăderii unor tarife, pentru a câștiga contractul, atât timp cât dovedește că îl poate executa în condițiile de calitate solicitate. Organizarea internă a operatorului economic nu poate fi cenzurată de autoritatea contractantă, acesta având posibilitatea să își folosească subvențiile cum dorește. Le poate include în dezvoltare, poate susține un preț mai scăzut pentru a-și menține afacerea pe o piață concurențială dură, îi poate include în profit etc.

Autoritatea contractantă consideră afirmațiile contestatorului, ca nefiind întemeiate.

5. În ceea ce privește afirmația SRL cu privire la „autoritatea contractantă omite obligația conform Legii nr. 98/2016 art. 210 alin. (1)” și cu privire la: „în urma verificărilor prevăzute la art. 210 din Lege se constată că propunerea financiară are un preț sau conține costuri neobișnuit de scăzute în raport cu lucrările, produsele sau serviciile”.

Autoritatea contractantă arată că, autorul contestației invocă nerespectarea, de către autoritatea contractantă, a prevederilor art. 210 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 ,dar, omite prevederile art. 136 alin. (4) din HG nr. 395/2016, care precizează ce înseamnă o ofertă cu un preț aparent neobișnuit de scăzut și, anume: „(4) În sensul prevederilor art. 210 alin. (1) din Lege, o ofertă prezintă un preț aparent neobișnuit de scăzut în raport cu ceea ce urmează a fi furnizat, executat sau prestat atunci când prețul ofertat, fără TVA, reprezintă mai puțin de 80% din valoarea estimată a contractului respectiv”.

Cu privire la acest aspect, autoritatea contractantă constată că oferta SRL reprezintă 91,69 % din valoarea estimată

și nu se încadrează în prevederile art. 136 alin. (4) din HG nr. 395/2016, respectiv, nu este o ofertă cu un preț aparent neobișnuit de scăzut. Autoritatea contractantă constată că oferta SRL reprezintă 98,22 % din valoarea estimată și nu se încadrează în prevederile art. 136 alin. (4) din HG nr. 395/2016, respectiv, nu este o ofertă cu un preț aparent neobișnuit de scăzut.

Autoritatea contractantă consideră afirmațiile contestatorului ca fiind neîntemeiate.

6. În ceea ce privește afirmația SRL cu privire la: „în cadrul propunerii financiare la Formularul 2.2 SRL prezintă anexele 2 la formularul de ofertă de unde reiese că la 3 din cele 7 unități unde societatea are obligația de a avea un angajat 8 ore/zi, sumele propuse nu acoperă salariul minim garantat în plată”.

Așa cum reiese din Anexa 2 la Formularul de oferta depusă de SRL și denumită „modul de fundamentare al prețului unitar pentru fiecare punct de lucru”, la rând 4 – „salariul de bază (cheltuieli salariale)” se observă că salariul de la care pornește ofertantul pentru toate cele 7 subunități este de 3300 lei (care respectă prevederile HG nr. 900/2023), la care aplică alte categorii de cheltuieli pe care le consideră necesare, cum ar fi: materiale, echipament protecție, facilități fiscale, impozite, transport, indirecte, profit, etc.

Autoritatea contractantă considera afirmațiile contestatorului ca nefiind întemeiate.

7. În ceea ce privește afirmația SRL cu privire la: „art. 137 din Legea nr. 98/2016 alin. (3) lit. a) nu satisface în mod corespunzător cerințele caietului de sarcini”.

Arată că autorul contestației face referire la art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016 și nu din Legea nr. 98/2016. Autoritatea contractantă consideră că propunerea tehnică a SRL satisface, în mod corespunzător, cerințele caietului de sarcini, întrucât, cerințele minime sunt îndeplinite și în ceea ce privește programul de 8 ore/zi, așa cum reiese din propunerea tehnică a SRL „societatea noastră va asigura de luni până vineri, pentru efectuarea curățeniei zilnice, un minim de 7 salariați, câte unul la fiecare locație (...) program de lucru 8 ore/zi”.

Autoritatea contractantă consideră afirmațiile contestatorului ca nefiind întemeiate.

Ținând cont de cele menționate mai sus, solicită CNSC ca, prin decizia pe care o va lua ,să dispună respingerea contestației formulată de SRL, pe fond, ca fiind nefondată.

Prin adresa nr. 2003/22.07.2024, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 46185/22.07.2024, ...SRL, a formulat cerere de intervenție, solicitând respingerea, ca nefondate, a criticilor din contestația SRL, privitoare la inadmisibilitatea ofertei societății sale, întrucât, acestea sunt nefondate.

.....SRL precizează că interesul său în acest demers, în conformitate cu prevederile art. 32 alin. (1) litera d) și art. 33 din Noul Cod de Procedură Civilă, se justifică astfel: este determinat, folosul său fiind practic și material ce poate fi concret și realizat, în eventualitatea admiterii intervenției sale; este legitim, în sensul că nu încalcă prevederile legale, cererea sa fiind întemeiată, emisă în condițiile prevederilor art. 17 alin. (3) și art.68 din Legea nr. 101/2016 și a art. 5, art. 61 alin. (3), art. 63, art. 65, art. 67 și art. 148 din Legea nr. 134/2010 privind NCPC; admisibilitatea prezentei cereri de intervenție previne intenția contestatorului de constatare a încălcării legislației în vigoare în privința ofertei societății sale; este personal, deoarece, clasarea ofertei sale pe locul II, în fața contestatorului în clasamentul final al procedurii, justifică demersul său ca fiind în apărarea șanselor de a câștiga procedura, în situația în care, criticile formulate de contestator privind oferta declarată câștigătoare SRL și cele privind reanalizarea riguroasă a tuturor ofertelor vor fi reținute și acceptate, și criticile privind inadmisibilitatea ofertei societății sale vor fi respinse.

Intervenientul solicită Consiliului să respingă, ca nefondate, criticile din contestația înaintată de către SRL, privitoare la inadmisibilitatea ofertei societății sale, întrucât, acestea sunt nefondate, să dea curs solicitării de reevaluare a ofertelor cu rigoarea impusă de respectarea legislației în domeniul achizițiilor publice și să constate aspectele de inadmisibilitate ce vizează oferta SRL.

Solicită reevaluarea ofertelor într-un mod riguros, deoarece:

- din documentele aflate la dosar și din criticile contestatorului consideră că oferta SRL a fost declarată admisibilă, deși, nu respectă, în totalitate, legislația aplicabilă din considerentele expuse în contestație.

- oferta societății sale, deși, conține un preț justificabil în totalitate, fiind aflată pe locul II și neprezentând, inițial, un interes sporit în privința atribuirii contractului, nu a beneficiat de o analiză riguroasă, care să constate sau nu caracterul admisibil, prin solicitarea de clarificări din partea comisiei de evaluare, care să confirme sau să infirme anumite componente ale prețului cu preț aparent scăzut, astfel că, nu există certitudinea caracterului admisibil.

Din acest punct de vedere, consideră că este admisibilă contestația, atât timp cât solicită invalidarea unei oferte evident inacceptabilă și/sau neconformă și analizarea ofertei unei societăți care conține prețuri aparent scăzute, care nu au fost analizate riguros la momentul evaluării (comisia de evaluare nu a solicitat nicio clarificare societății sale), comisia de evaluare îndeplinindu-și deficitar atribuțiile cu care a fost investită de art. 127 și obligațiile conferite de art. 133 și 134 din HG nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Consideră că a fost încălcat, inclusiv, art. 209 alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

De asemenea, solicită Consiliului să constate că, atât timp cât contestatorul a atacat toate ofertele admisibile din procedură, în urma reevaluării riguroase a ofertelor de către comisia de evaluare, procedura se poate anula și repeta, situație de care contestatorul ar putea beneficia în sensul adjudecării, astfel încât, interesul contestatorului este, evident, în situația anularii procedurii.

După cum a arătat anterior, oferta societății sale ar trebui reanalizată, mult mai riguros, la formarea prețului fiind invocate subvenții în baza art. 85 din Legea nr. 76/2002, oferta nefiind însoțită de documente justificative, acestea nefiindu-ne solicitate și nefiind obligatorii de depus la ofertare

Întrucât, nu acesta este cadrul legal în care trebuie să aibă loc procesul de evaluare a ofertelor, solicită Consiliului admiterea contestației și reevaluarea celor două oferte declarate admisibile.

În prealabil, pentru a nu exista niciun dubiu în privința admisibilității ofertei sale, asigură Consiliul că societatea sa a respectat în totalitate prevederile Cap IV.4.1 din fișa de date, în care autoritatea contractantă impune ca „pe întreaga perioadă de derulare a contractului, operatorul economic are obligația de a respecta reglementările obligatorii în domeniul mediului, social și al relațiilor de muncă stabilite prin legislația adoptată la nivelul Uniunii Europene, legislația națională, prin acorduri colective sau prin tratatele, convențiile și acordurile internaționale în aceste domenii. În acest sens, OFERTANTII AU OBLIGATIA DE A TRANSMITE O DECLARATIE pe proprie răspundere (ce însoțește propunerea tehnică), că la formularea ofertei și pe parcursul derulării contractului îndeplinesc aceste condiții”.

În acest sens, precizează că oferta societății sale conține documentul: [CN1069228/00013] Decl. dom mediu.pdf.p7s, care atestă că societatea se angajează „să presteze serviciile de curățenie pe parcursul îndeplinirii contractului, în conformitate cu reglementările obligatorii în domeniile mediului, social și al relațiilor de muncă, stabilite prin legislația adoptată la nivelul Uniunii Europene, legislația națională, prin acorduri colective sau prin tratatele, convențiile și acordurile internaționale în aceste domenii”.

De asemenea, arată că, reprezentantul societății sale declară pe propria răspundere, că „la elaborarea ofertei a ținut cont de obligațiile referitoare la condițiile de muncă și de protecție a muncii, costurile aferente îndeplinirii acestei obligații fiind incluse în ofertă astfel cum acestea sunt indicate în prețul contractului conform propunerii financiare”.

Pe fond, susține criticile contestatorului, de la pct. 1.1 a contestației pag. 2, 3 și 4, pe care nu le va mai relua, ele fiind destul de clare.

Insistă, totuși, pe faptul că oferta declarată câștigătoare nu conține cheltuieli elementare, cum ar fi, cheltuielile cu susținerea concediului de odihnă, în contextul în care prevederile caietului de sarcini sunt foarte clare:

„Curățenia zilnică se efectuează de luni până vineri și constă în efectuarea următoarelor operații:

- Aerisirea și odorizarea spațiilor interioare;
- (...) - se enumeră toate operațiunile
- îngrijirea plantelor din birouri și holuri.

Prestatorul are obligația de a asigura de luni până vineri, pentru efectuarea curățeniei zilnice, un minim de 7 salariați, câte unul la fiecare locație, astfel:

„Prestatorul va asigura numărul de personal prezentat în ofertă, indiferent de perioada efectuării concediilor de odihnă, concediilor medicale, zilelor libere etc.”.

Astfel, arată că Formularul reprezentând centralizatorul de prețuri pentru fiecare subunitate conține rubrica Linia 3, în care trebuie evidențiate cheltuielile fiecărui ofertant aferente susținerii concediilor.

Așadar, este evident că autoritatea contractantă a impus, în caietul de sarcini, cerințe minimale pe care fiecare operator economic trebuia să le respecte și care nu pot face obiectul vreunei renunțări sau negocieri, prevederile caietului de sarcini fiind obligatorii.

Orice abatere a ofertanților de la cerințele lui trebuie să conducă la descalificarea acestora, în baza art. 137 din HG nr. 395/2016.

În sprijinul celor de mai sus, invocă prevederile art. 3 alin. (1) lit. z), art. 75, art. 155 din Legea nr. 98/2016, art. 20 alin. (10), art. 133 din HG nr. 395/2016.

Menționează că, față de documentația de atribuire, în situația în care SRL consideră că aceasta conține prevederi restrictive sau nelegale, putea să le atace, putea cere clarificări sau emite propuneri de renunțare, astfel încât, să evidențieze, încă de la început, anumite nemulțumiri.

Prin acceptarea, ca atare, a documentației de atribuire, implicit, a caietului de sarcini, fiecare ofertant și-a însușit și acceptat prevederile acestora și, în temeiul respectării principiului tratamentului egal, fiecare ofertă depusă ar fi trebuit să respecte cu strictețe, inclusiv în temeiul art. 133 din Hotărâre, cerințele impuse prin caietul de sarcini.

Consideră incidente la speța de față următoarele prevederi ale Legii 53/2003 privind Codul muncii: art. 10, art. 11, art. 39, art. 144, art. 145, art. 146, art. 150.

Coroborând cerințele caietului de sarcini menționate anterior cu prevederile Codului Muncii, consideră că reies următoarele:

Prin cerințele caietului de sarcini SRL era obligat să presteze zilnic, de luni până vineri, o serie de activități, pentru care prin păstrarea constantă a numărului de personal la locații, s-a impus

condiția prevederii de personal suplimentar, și implicit de cheltuieli aferente, în timpul în care personalul titular beneficiază de dreptul său la concediu de odihnă. Cheltuielile aferente se raportează la salariul minim garantat în plată și la numărul minim legal de zile (20) pe care fiecare dintre agenții de curățenie îl au garantat prin lege.

Întrucât, ofertantul în cauză a prevăzut cheltuieli cu concediul de odihnă egale cu 0 pentru o parte/toate locațiile, rezultă că, în conformitate cu art. 137 alin. (3) litera g) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, aprobate prin HG nr. 395/2016, comisia de evaluare trebuia să respingă oferta în cauză.

În privința pct. 1.2. al contestației, cel care vizează admisibilitatea ofertei sale, solicită Consiliului să constate că autorul contestației nu a identificat motive concrete pentru care oferta societății sale să fie descalificată. În schimb, contestatorul face referire la invocarea, în cadrul ofertei sale, a unor subvenții primite în baza art. 85 a Legii nr. 76/2002, care influențează prețul hotărâtor și care nu au fost susținute prin depunerea de documente justificative (Convenția, Decizia de punere în drepturi, Declarații de disponibilitate).

Din acest punct de vedere, consideră că este întemeiată contestația, procesul de evaluare nefiind riguros, caracterul admisibil al ofertei societății sale fiind unul incert, atâta vreme cât, la dosar nu există și comisia de evaluare nu a analizat, documentele justificative la care a făcut referire anterior.

Din acest motiv, consideră că o decizie corectă ar trebui să conducă la prezentarea respectivelor documente justificative și stabilirea admisibilității ofertei SRL, aceasta, în condițiile în care, oferta SRL este, evident, inadmisibilă.

Ulterior, se poate dispune atribuirea contractului sau anulare procedurii.

Referitor la capătul de cerere care vizează „obligația de a avea un angajat 8 ore/zi, sumele propuse nu acoperă salariul minim garantat în plată la data depunerii ofertei prin HG nr. 900/2023 și anume 3300 de lei”, solicită Consiliului să constate că, în Documentul „MODUL DE FUNDAMENTARE AL PRETULUI UNITAR PENTRU FIECARE PUNCT DE LUCRU în procedura privind prestarea serviciilor de curățenie la Regia Națională a Pădurilor - Romsilva RA - Direcția Silvică” - Pagina 3 a Fișierului PDF: [CN1069228/00021] OFERTA FINANCIARA COMPLETA. pdf.p7s, încărcat în SICAP și parte din oferta depusă inițial, se constată, pe linia (rândul) „Salariul de bază (Cheltuieli salarii)”, că societatea sa a luat în calcul, în cazul fiecărei locații suma de 3300 lei/luna pentru fiecare salariat, astfel încât, alegațiile contestatorului cu privire la acest capăt de cerere sunt nefondate.

Referitor la capătul de cerere care vizează contribuția asiguratorie pentru muncă (CAM) și cheltuielile cu concediile, același deviz atestă, de

asemenea, faptul că aceste obligații au fost luate în calcul și sunt pe deplin justificabile.

În schimb, consideră că valorile invocate de către contestator în contestație sunt neconcludente și nu îi pot fi opozabile, atât timp cât sunt eronate și nejustificate.

Spre exemplu, arată că calculul CAM se face în baza reglementărilor fiscale în vigoare:

Contribuția asiguratorie pentru muncă a fost stabilită în baza art. 2203 și art. 2204 și a celorlalte prevederi din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal ca procent de 2,25% din baza de impozitare aferentă salariului minim brut la nivel național:

În acest sens, arată că Ordonanța de urgență nr. 168/2022 din 8 decembrie 2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, stabilește că:

„ART. XXXVII

(1) Prin derogare de la prevederile art. 78, art. 139 alin. (1), art. 140, art. 157 alin. (1) și ale art. 220⁴ alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2023, în cazul salariaților care desfășoară activitate în baza contractului individual de muncă, încadrați cu normă întreagă, la locul unde se află funcția de bază, nu se datorează impozit pe venit și nu se cuprinde în baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii suma de 200 lei/lună, reprezentând venituri din salarii și asimilate salariilor, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) nivelul salariului de bază brut lunar stabilit potrivit contractului individual de muncă, fără a include sporuri și alte adaosuri, este egal cu nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin hotărâre a Guvernului, în vigoare în luna căreia îi sunt aferente veniturile;

b) venitul brut realizat din salarii și asimilate salariilor, astfel cum este definit la art. 76 alin. (1) - (3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în baza aceluiași contract individual de muncă, pentru aceeași lună, nu depășește nivelul de 4.000 lei inclusiv”.

Așadar, la momentul depunerii ofertelor, baza impozabilă era de $3300 - 200 = 3100$ lei/lună,

iar calculul CAM este conform Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, de 2,25% din această sumă, adică de $3100 \text{ lei/normă/lună} \times 2,25\% = 69,75$ lei/lună.

Totodată, potrivit art. 1 pct. (1) din OUG nr. 59/20056, „începând cu data de 1 iulie 2005, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc și se reflectă în contabilitate în monedă nouă, la nivel de leu, fără subdiviziuni, prin

rotunjire la un leu pentru fracțiunile de peste 50 de bani inclusiv și prin neglijarea fracțiunilor de până la 49 de bani inclusiv”.

Astfel CAM/norma va fi de 70 lei/normă.

Solicită Consiliului să constate că, în cazul tuturor locațiilor, a fost luată în calcul această cheltuială. Similar, arată că, autorul contestației, a invocat și alte cheltuieli care nu au corespundent în legislație, în situația de fapt, și care, atât timp cât nu au fost justificate, nu pot fi reținute.

În temeiul celor de mai sus, solicită Consiliului recunoașterea interesului contestatorului în formularea contestației, dispunerea reanalizării ofertei S SRL în contextul aspectelor de nelegalitate evidențiate în contestație și în cererea de intervenție și a reanalizării ofertei societății sale în sensul justificării și clarificării elementelor neclare (cele evidențiate în contestație care țin de justificarea subvențiilor invocate în baza art. 85 din Legea nr. 76/2002)

De asemenea, solicită Consiliului să respingă, ca nefondate, criticile din contestația SRL privitoare la inadmisibilitatea ofertei societății sale, întrucât, acestea sunt nefondate și se pot lămuri prin intermediul solicitărilor de clarificări inițiate de către comisia de evaluare.

În drept, își fundamentează cererea de intervenție pe legislația invocată mai sus, precum și pe alte prevederi aplicabile: Legea nr. 98/2016, Legea nr. 101/2016, HG nr. 395/2016 și Noul Cod de Procedură Civilă.

Prin adresa nr. 5944/18.07.2024 înregistrată la Consiliu sub nr. 46261/22.07.2024 autoritatea contractantă transmite dosarul achiziției în copie.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 46009/19.07.2024, contestatorul depune, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 210398585/1, tranzacția: 1478179752/292886297 din 17.07.2024, emisă de CEC Bank – Sucursala, în valoare de 6.095,92 lei.

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei,

CONSILIUL constată următoarele:

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura de licitație deschisă, în vederea atribuirii contractului, având ca obiect: „Prestări servicii curățenie birouri DS”, Cod CPV: 90919200-4, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând în SEAP, anunțul de participare nr. CN1069228/23.05.2024, conform căruia valoarea estimată a procedurii este 304.796,30 lei. Criteriul de atribuire al contractului este „prețul cel mai scăzut”.

În cauza care formează obiectul prezentei, ...SRL (oferant situat pe locul 2 în ierarhia rezultată din aplicarea criteriului de atribuire) a formulat cererea de intervenție nr. 2003/22.07.2024, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 46185/ 22.07.2024, prin care solicită atât respingerea ofertei desemnată câștigătoare, aparținând

Din analiza cererii de intervenție anterior menționată, Consiliul reține că aceasta conține 2 petite distincte, din care primul vizează oferta desemnată S SRL iar cel de-al doilea are ca scop consolidarea poziției sale de ofertant desemnat admisibil, prin clarificarea unor aspecte criticate de către contestator.

În raport de dispozițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016 care stipulează că *„Până la soluționarea contestației de către Consiliu, operatorii economici (...) participanți la procedura de atribuire pot formula, cu înștiințarea părților cauzei, cerere de intervenție voluntară în litigiu, potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, în termen de 10 zile de la data publicării în SEAP a contestației (...)”* și având în vedere faptul că autoritatea contractantă a publicat cele două contestații în SEAP la data 16.07.2024 în fișierul cu identificatorul *„[CN1069228/00062] Contestatatie.PDF.p7s”*, Consiliul constată că cererea de intervenție este formulată în cadrul termenului legal.

Cu privire la cererea de intervenție formulată de SRL, Consiliul reține că, în cuprinsul cererii de intervenție, acesta (situat la acel moment pe locul 2 în ierarhia rezultată prin aplicarea criteriului de atribuire) a formulat și o serie de critici cu privire la oferta S SRL situat pe locul 1 în același clasament.

Consiliul reține în soluționarea cererii de intervenție dispozițiile art. 61 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: *„Intervenția este principală, când intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății sau un drept strâns legat de acesta și Intervenția este accesorie, când sprijină numai apărarea uneia dintre părți”*.

Spre deosebire de cererea de intervenție accesorie, care are natura juridică a unei apărări, intervenția principală este folosită de terțul care urmărește să i se recunoască un drept propriu. Tocmai de aceea cererea de intervenție în interes propriu este făcută sub forma unei cereri de chemare în judecată (art. 62 alin. (1) Cod procedură civilă) și se îndreaptă împotriva ambelor părți în proces.

În mod specific, în procedura administrativ-jurisdicțională, cererea de intervenție principală trebuie să aibă conținutul de la art. 10 din Legea nr. 101/2016 cu precizarea actului atacat al autorității contractante (lit. d). În plus, intervenientul principal, pentru a justifica legitimarea procesuală, trebuie să fie vătămat printr-un act al autorității contractante condiție impusă de art. 8 din lege: *„(1) Persoana care se consideră vătămată de un act al autorității contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim”*.

În cazul unei cereri de intervenție principală, dreptul dedus judecății este unic, dar revendicat de către cele două părți. În speța dedusă judecății, dreptul invocat de contestator și de intervenient este cel de ofertant desemnat câștigător, contestatorul urmărind obținerea acestui statut prin respingerea tuturor ofertelor, anularea și reluarea procedurii iar intervenientul prin respingerea ofertei situată înaintea sa în clasamentul rezultat din aplicarea criteriului de atribuire.

Având a se pronunța asupra admisibilității petitului din cererea de intervenție a SRL cu privire la oferta situată pe locul 1, Consiliul are în vedere că intervenientul (**clasat pe locul 2 în urma aplicării criteriului de atribuire în cadrul prezentei proceduri**) aduce critici cu privire la modul de evaluare a ofertei contracandidatului său, solicitări care conduc către o veritabilă contestație, ofertantul dorind, practic, o reconsiderare a poziției autorității contractante asupra deciziei de declarare câștigătoare a ofertei aparținând S SRL, fără plata cauțiunii.

Dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 stabilesc că: *„Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri poate solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, potrivit prevederilor prezentei legi”.*

Cu luarea în considerare și a dispozițiilor art. 8 antecitate, calea aptă să conducă la anularea rezultatului procedurii nu este intervenția, ci contestația.

Raționamentul anterior se regăsește și în Decizia civilă nr. 5497/2017 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Astfel cum rezultă din cele de mai sus, indiferent cum este formulată cererea, respectiv cerere de intervenție voluntară/contestație, pentru a fi aptă să modifice rezultatul procedurii în partea dedicată ofertei sale, ea **trebuia depusă în termenul legal de contestare**, însoțită de **cauțiune**.

Pe de altă parte, respectivul capăt de cerere din intervenția SC SRL nu poate fi considerat nici intervenție accesorie în favoarea autorității contractante, deoarece din conținutul acestuia rezultă că intervenientul critică actele întocmite de autoritate, respectiv modul de evaluare a ofertei S SRL, fiind invocată culpa autorității care nu a respins oferta S SRL ci a declarat-o admisibilă.

În aceste condiții, în temeiul art. 64 din Codul de procedură civilă, Consiliul urmează a respinge, ca inadmisibil, capătul de cerere privind

oferta S SRL din cererea de intervenție formulată de SRL.

Având în vedere dispozițiile art. 17 alin. (3) și art. 68 din Legea nr. 101/2016, coroborate cu prevederile art. 61 alin. (3), art. 63, 65 și 67 din Cod proc. civ. dar și faptul că în cadrul procedurii de atribuire în cauză SRL avea la data formulării cererii de intervenție calitatea de ofertant admisibil, Consiliul admite în principiu petitul privind propria sa ofertă din cererea de intervenție formulată de SRL.

În conformitate cu prevederile art. 67 din Codul de Procedură Civilă, coroborat cu cele ale art. 68 din Legea nr. 101/2016, Consiliul va analiza cererea de intervenție a SRL împreună cu contestația formulată de SRL.

În acest sens, Consiliul va reține că, prin contestația care face obiectul prezentei, ... SRL critică ambele oferte desemnate admisibile, respectiv, oferta clasată pe locul 1 și desemnată câștigătoare a procedurii, aparținând SRL și oferta clasată pe locul 2, aparținând SRL, apreciind că propunerile financiare nu respectă cerința caietului de sarcini, în sensul cuantificării tuturor costurilor aferente prestării serviciilor și conțin prețuri diminuate artificial, care nu sunt rezultatul liberei concurențe și care nu pot fi justificate, motiv pentru care Consiliul va analiza oferta criticată prin raportare atât la cerințele documentației de atribuire, cât și la prevederile legislației specifice în domeniu.

Astfel, conform Fișei de date la pct. IV.4.2 *„Modul de prezentare al propunerii financiare”*, se menționează următoarele:

„Oferta financiară va cuprinde: „Formularul de oferta - Formular nr.2, Anexa 1 la Formular de ofertă - Formular nr 2.1, Anexa 2 la Formular de ofertă - Formular nr. 2.2, conform modelelor din Secțiunea Formulare. Valoarea totală a propunerii financiare, exprimată în lei fără TVA, se va cripta în SICAP. Toate documentele de fundamentare a valorii criptate în SICAP se depun prin mijloace electronice, fiind încărcate într-o secțiune dedicată a portalului SICAP (www.e-licitatie.ro). Evaluarea ofertelor se va realiza prin compararea propunerilor financiare determinate prin stabilirea prețului/tarifului unitar pentru fiecare element de ofertare (care va sta la baza încheierii contractului) (...).”

De asemenea, sunt relevante în soluționarea prezentei și prevederile pct. II intitulat *„caracteristici generale”*, din cadrul caietului de sarcini care stipulează ce servicii de curățenie se vor efectua zilnic, săptămânal și lunar, precum și numărul de ore necesar, relevantă fiind precizarea *„Prestatorul are obligația de a asigura de luni până vineri, pentru efectuarea curățeniei zilnice, un minim de 7 salariați, cate unul la fiecare locație, astfel: (...)”*.

În continuarea frazei anterior menționată, autoritatea contractantă a prevăzut în caietul de sarcini un tabel în care se regăsesc denumirile celor 7 obiective unde urmează a se presta serviciile, mărimea suprafețelor care urmează a fi curățate și numărul de ore de prestare, respectiv, sintagma „program de lucru: 8 ore/zi” pentru fiecare dintre obiective.

În fine, Consiliul reține prevederile capitolului 6 intitulat „oferta financiară” din caietul de sarcini, potrivit căroră „Propunerea financiară va conține valoarea totală, exprimată în lei fără TVA, pentru suprafața totală pe perioada de derulare a contractului de 12 luni.

Oferta financiară va include și evidenția distinct modul de calcul al prețului unitar:

- contravaloare manopera personal utilizat la prestarea serviciilor.

Calculul tarifului orar de manopera se va face respectând reglementările legale privind legislația muncii (salariul minim pe economie, contribuții ale angajatorului, cheltuieli indirecte, profit etc).

- contravaloare materiale necesare realizării prestației;

- contravaloare echipament de protecție personal;

- contravaloare transport personal la puncte de lucru izolate (O.S.).

Criteriul de selectare a ofertei câștigătoare este prețul cel mai scăzut.

Nu vor fi acceptați ofertanți care nu și-au dus la îndeplinire obligațiile contractuale în relațiile cu direcția silvică prin contractele anterioare.

Ofertantul trebuie să-si mențină oferta financiară valabilă cel puțin 90 de zile. Model de oferta pentru fiecare subunitate va fi astfel: (...)

- 1. Salariu personal*
- 2. CAM 2,25%*
- 3. CO, CM*
- 4. Fond persoane handicap*
- 5. Echipament lucru EIP*
- 6. Materiale consumabile*
- 7. Transport personal (unde e cazul)*
- 8. Alte cheltuieli 1*
- 9. Alte cheltuieli 2*
- 8. Cheltuieli indirecte*
- 9. Profit*
- 10. Alte elemente 1*
- 11. Alte elemente 2”.*

Din interpretarea cerințelor mai sus iterate, rezultă că achizitorul solicită ofertanților ca, la ofertarea prețului/oră să ia în calcul toate cheltuielile impuse de legislația în vigoare cu privire la personalul salariat (salariul minim pe economie pentru un agent de curățenie, indemnizația

pentru concediul de odihnă, plata contribuțiilor la stat etc.), precum și cheltuielile directe/indirecte necesare îndeplinirii contractului .

Din analiza propunerilor tehnice ale ofertanților situați pe primele 2 locuri, se reține că ambii și-au redus prețul ofertat prin invocarea unor subvenții acordate în baza Legii nr. 76/2002, însă, doar SRL a prezentat dispoziția emisă de AJOFM și tabelele nominale aferente, nu și SRL, care, dealtfel, recunoaște, în cererea de intervenție, că autoritatea contractantă ar fi fost îndreptățită să-i solicite și să verifice aceste documente.

Totodată, se reține că, potrivit detalierii/defalcării prețului din oferta SRL, acest ofertant nu a inclus în tarif nicio sumă pentru plata concediilor de odihnă ale agenților de curățenie, deși ,natura continuă a serviciilor solicitate de autoritatea contractantă prin specificațiile tehnice din caietul de sarcini impun plata concediului de odihnă către salariații săi.

În acest sens, se reține că, prin caietul de sarcini, autoritatea contractantă a precizat periodicitatea serviciilor, respectiv „**Curățenia zilnică se efectuează de luni până vineri și constă în efectuarea următoarelor operații:**

> Aerisirea și odorizarea spațiilor interioare;

(...) – se enumara toate operatiunile

> Îngrijirea plantelor din birouri și holuri.

*Prestatorul are obligația de a asigura **de luni până vineri**, pentru efectuarea curățeniei zilnice, un minim de 7 salariați, cate unul la fiecare locație (...)*” precum și faptul că numărul agenților de curățenie trebuie să acopere perioada concediilor de odihnă prevăzute de Codul Muncii, respectiv „**Prestatorul va asigura numărul de personal prezentat în ofertă, indiferent de perioada efectuării concediilor de odihnă, concediilor medicale, zilelor libere etc.**”.

Totodată, se reține că Formularul reprezentând centralizatorul de prețuri pentru fiecare subunitate conține, la linia 3, o rubrică în care trebuie evidențiate cheltuielile fiecărui ofertant aferente susținerii concediilor.

Față de cele de mai sus, Consiliul reține următoarele prevederi ale Legii nr. 53/2003 privind Codul muncii:

Art. 10 . [definiția legală a contractului individual de muncă]

Contractul individual de muncă este contractul în temeiul căruia o persoană fizică, denumită salariat, se obligă să presteze munca pentru și sub autoritatea unui angajator, persoană fizică sau juridică, în schimbul unei remunerații denumite salariu.

Art. 11 . [clauze prohibite]

Clauzele contractului individual de muncă nu pot conține prevederi contrare sau drepturi sub nivelul minim stabilit prin acte normative ori prin contracte colective de muncă.

Art. 39. [principalele drepturi si obligatii ale salariatului]

(1) Salariatul are, in principal, urmatoarele drepturi:(...)

c) dreptul la concediu de odihna anual;

Art. 144 . [intangibilitatea dreptului la concediu de odihna]

(1) Dreptul la concediu de odihna anual platit este garantat tuturor salariatilor.

(2) Dreptul la concediu de odihna anual nu poate forma obiectul vreunei cesiuni, renuntari sau limitari.

Art. 145 . [durata concediului de odihna]

(1) Durata minima a concediului de odihna anual este de 20 de zile lucratoare.

Art. 146. [efectuarea si compensarea concediului de odihna]

(1) Concediul de odihna se efectueaza in fiecare an.

Art. 150 . [cuantumul și plata indemnizației de concediu]

(1) Pentru perioada concediului de odihnă salariatul beneficiază de o indemnizație de concediu, care nu poate fi mai mică decât salariul de bază, indemnizațiile și sporurile cu caracter permanent convenite pentru perioada respectivă, prevăzute în contractul individual de muncă.

(2) Indemnizația de concediu de odihnă reprezintă media zilnică a drepturilor salariale prevăzute la alin. (1) din ultimele 3 luni anterioare celei în care este efectuat concediul, multiplicată cu numărul de zile de concediu.

(3) Indemnizația de concediu de odihnă se plătește de către angajator cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de plecarea în concediu.

Din analiza cerințelor din caietul de sarcini, coroborat cu prevederile Codului Muncii, reproduse anterior, Consiliul va reține că ofertanții aveau obligația să asigure zilnic, de luni pana vineri, o serie de activități, pentru care, prin păstrarea constantă a numărului de personal la locații, s-a impus condiția prevederii de personal suplimentar, si, implicit, de cheltuieli aferente, în timpul în care personalul titular beneficiază de dreptul său la concediu de odihnă.

Întrucât, ofertantul SRL a prevăzut, în propunerea sa financiară, cheltuieli cu concediul de odihna egale cu 0, rezultă că tariful propus de acest ofertant nu este real/sustenabil, situație în care autoritatea contractantă nu avea dreptul de a desemna oferta acesteia drept admisibilă și câștigătoare.

Ofertanții nu trebuie să vicieze rezultatul procedurii, prin ofertarea unor prețuri fără suport legal, în baza unor supoziții proprii, fapt pentru care autoritatea contractantă avea obligația de a evalua ofertele financiare ținând seama de toate elementele avute în vedere la stabilirea prețului, pentru a se asigura de fezabilitatea și sustenabilitatea prețului propus în acest sens.

Prin urmare, în condițiile în care propunerea financiară este elaborată fără a avea în vedere toate costurile pe care le implică cerințele documentației de atribuire, este evident că ofertantul în cauză, pentru a se încadra în propunerea financiară ofertată, fie nu va respecta

cerințele caietului de sarcini, fie va vicia rezultatul procedurii prin ofertarea unor prețuri nesustenabile, care nu sunt rezultatul liberei concurențe sau care nu pot fi justificate decât în baza unei simple decizii comerciale.

Raționamentul de mai sus se regăsește și în cadrul hotărârilor pronunțate de Curtea de Apel București nr. 3926/2016, nr. 5192/2016 și nr. 4533/2017 și de Curtea de Apel Timișoara nr. 3638/28.10.2016, prin care au fost menținute deciziile pronunțate de CNSC precum și în hotărârea nr. 1294/2019 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara.

Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, autoritatea contractantă, în etapa de analiză a fundamentării propunerilor financiare, ar fi trebuit să țină cont de toate drepturile și obligațiile ce decurg din prevederile legale în vigoare, astfel încât operatorii economici să nu vicieze rezultatul procedurii prin reduceri de costuri/tarife orare/salarii pe fondul neachitării sau achitării din alte surse terțe a concediilor de odihnă sau de a proceda la artificii financiare/matematice/rotunjiri de tarife unitare după bunul plac, având la bază simpla prezumție că, urmare a declarării, ca și câștigătoare, a ofertei lor, vor găsi o posibilitate să finalizeze contractul, indiferent prin ce mijloace; prin urmare, Consiliul apreciază că, în etapa de verificare a ofertelor depuse, autoritatea contractantă ar fi trebuit să dea dovadă de rigoare și să evalueze informațiile și documentele furnizate de ofertanți, pentru a se asigura de realitatea și sustenabilitatea acestora.

Orice decizie a autorității contractante privind admiterea sau respingerea unei oferte trebuie fundamentată pe o evaluare temeinică sub toate aspectele acesteia și pe probe concludente, iar, nu pe elemente insuficiente/neclare sau incerte, care nu permit realizarea unei evaluări obiective a ofertei. Anterior finalizării evaluării ofertelor, autoritatea contractantă ar fi trebuit să stabilească cu exactitate dacă propunerile financiare depuse de ofertanți sunt reale și ferme, numai în urma obținerii și verificării detalierii prețurilor ofertate putând stabili conformitatea, sustenabilitatea, realitatea și corectitudinea formării acestora; verificarea, de către autoritatea contractantă, a propunerilor financiare depuse de ofertanți, nu se limitează doar la simpla inventariere a prețurilor depuse și la constatarea invocării unei convenții încheiată cu AJOFM, astfel cum a procedat, ci, este un proces laborios, constând în verificarea conformității cu propunerile tehnice, verificarea aritmetică, verificarea încadrării în fondurile care pot fi disponibilizate pentru îndeplinirea contractului de achiziție publică respectiv, care să confere autorității contractante certitudinea că prețul indicat în propunerea financiară cuprinde toate cheltuielile necesare executării contractului.

În încercarea de a oferta un preț cât mai scăzut, operatorii economici nu pot face reduceri de consumuri ca să conducă în mod implicit la reducerea costurilor, în condițiile în care autoritatea

contractantă a menționat în cadrul documentației de atribuire că ofertanții au obligația de a elabora oferta în conformitate cu prevederile acesteia.

Prin urmare, Consiliul reține faptul că în elaborarea ofertei, ofertantul trebuie să țină cont de toate cerințele exprese ale documentației de atribuire, astfel încât nu se poate eschiva de la obligația de a elabora propunerea financiară în modul stabilit în cadrul documentației de atribuire doar în baza unor simple decizii comerciale având la bază simpla prezumție că urmare a declarării ca și câștigătoare a ofertei sale, va găsi o modalitate de a îndeplini cerințele respective. Ținând cont de cele de mai sus, autoritatea contractantă avea obligația de a verifica dacă ofertanții care au depus oferte în cadrul acestei proceduri au ținut cont în elaborarea propunerii financiare aferente contractelor de servicii ce fac obiectul prezentei proceduri de toate prevederile legale, deoarece, trebuie avut în vedere și faptul că tipul/felul contractului de servicii în speță este un contract de servicii cu executare succesivă ceea ce implică executarea prestațiilor/serviciilor într-o perioadă de timp, de 12 luni și nu este un contract cu executare „uno ictu”, și nu de a desemna, în mod automat, drept admisibile și câștigătoare ofertele acestora. Prin urmare, autoritatea contractantă nu avea dreptul de a accepta ofertarea unui tarif pentru un contract care se va implementa în viitor - având la bază costuri care, în mod cert, nu vor putea fi respectate și care, la momentul depunerii ofertelor, erau sau trebuiau cunoscute de operatorii economici.

În cadrul Hotărârii din 10 octombrie 2013, **CJUE** s-a pronunțat în cauza **C-336/12** astfel:

„31 Principiul egalității de tratament și obligația de transparență se opun oricărei negocieri între autoritatea contractantă și un ofertant în cadrul unei proceduri de atribuire a unor contracte de achiziții publice, ceea ce implică faptul că, în principiu, o ofertă nu poate fi modificată după depunerea sa nici la inițiativa autorității contractante, nici la cea a ofertantului. În consecință, autoritatea contractantă nu poate solicita lămuriri unui ofertant a cărui ofertă apreciază că este imprecisă sau neconformă cu specificațiile tehnice din caietul de sarcini (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 martie 2012, SAG ELV Slovensko și alții, C 599/10, punctele 36 și 37).

32 Curtea a precizat însă că articolul 2 din Directiva 2004/18 nu se opune ca datele referitoare la ofertă să poată fi corectate sau completate punctual, în special întrucât necesită în mod vădit o simplă clarificare sau pentru a înlătura erori materiale evidente (Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctul 40).

33 Curtea a formulat în această hotărâre anumite cerințe care delimitează această posibilitate de a solicita în scris ofertanților o clarificare a ofertei lor.

34 Mai întâi, o cerere de clarificare a unei oferte, care poate interveni numai după ce autoritatea contractantă a luat cunoștință de ansamblul ofertelor, trebuie, în principiu, adresată în mod echivalent tuturor ofertanților care se află în aceeași situație (a se vedea în acest sens Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctele 42 și 43).

35 În continuare, cererea trebuie să privească toate punctele ofertei care impun o clarificare (a se vedea în acest sens Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctul 44).

36 În plus, această cerere nu poate conduce la prezentarea de către un anumit ofertant a ceea ce în realitate ar fi o nouă ofertă (a se vedea în acest sens Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctul 40).

37 În sfârșit, în general, în cadrul exercitării puterii de apreciere de care dispune în ceea ce privește posibilitatea de a solicita candidaților să își clarifice oferta, autoritatea contractantă trebuie să trateze candidații în mod egal și loial, astfel încât să nu se poată considera, la finalizarea procedurii de selecție a ofertelor și în raport cu rezultatul acesteia, că solicitarea de clarificare a favorizat sau a defavorizat nejustificat candidatul sau candidații cărora le a fost adresată (Hotărârea SAG ELV Slovensko și alții, citată anterior, punctul 41)".

Conținutul documentației de atribuire, așa cum aceasta este întocmită de autoritatea contractantă, este obligatoriu atât pentru operatorii economici participanți la procedură care au obligația de a-și elabora ofertele în conformitate cu prevederile acesteia (art. 123 din HG nr. 395/2016), cât și pentru autoritatea contractantă, aceasta fiind obligată ca, în desfășurarea procedurii de achiziție publică, să respecte atât dispozițiile legale aplicabile în acest domeniu, cât și prevederile propriei documentații de atribuire care stabilește regulile ce trebuie respectate de ambele părți în derularea procesului competitiv.

În cauza **C-523/16, CJUE** s-a pronunțat astfel:

„Astfel, Curtea a statuat printre altele că o solicitare de clarificare nu poate suplini lipsa unui înscris sau a unei informații a căror comunicare era impusă de documentele achiziției, autoritatea contractantă fiind obligată să respecte cu strictețe criteriile stabilite chiar de ea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 octombrie 2013,

Manova, C- 336/12, EU:C:2013:647, punctul 40, precum și Hotărârea

33)".

Raportat la cele evocate și ținând seama că printre atribuțiile comisiei de evaluare sunt și cele de verificare a propunerilor financiare prezentate de ofertanți, Consiliul constată că această verificare nu s-a făcut cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniu și, pe cale de consecință, criticile contestatorului privind nelegalitatea evaluării celor 2 oferte admisibile sunt întemeiate, urmând să fie admise.

În ceea ce privește restul criticilor sesizate de către contestator cu privire la modalitatea nelegală de evaluare a ofertei aparținând SRL, Consiliul nu mai analizează temeinicia acestora, atâta vreme cât, din cauza motivelor antemenționate, nu poate fi înlăturat caracterul neconform al respectivei oferte, rezultatul final fiind același.

Având în vedere considerentele de fapt și de drept mai sus reiterate, Consiliul, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016 cu modificările și completările ulterioare, urmează să admită contestația formulată de SRL în contradictoriu cu iar, pe cale de consecință, va admite, în parte, cererea de intervenție formulată de SRL, va anula raportul procedurii în partea aferentă ofertelor desemnate admisibile și va obliga autoritatea contractantă la reevaluarea ofertelor depuse de SRL și SRL, cu respectarea documentației de atribuire, a legislației incidente și a motivării aferentă prezentei, în termen de 10 zile de la comunicare, prin solicitarea de clarificări de la SRL.

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NATIONAL DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR

DECIDE:

Admite contestația formulată de SRL în contradictoriu cu iar, pe cale de consecință, va admite, în parte, cererea de intervenție formulată de SRL, va anula raportul procedurii în partea aferentă ofertelor desemnate admisibile și va obliga autoritatea contractantă la reevaluarea ofertelor depuse de SRL și SRL, cu respectarea documentației de atribuire, a legislației incidente și a motivării aferentă prezentei, în termen de 10 zile de la comunicare, prin solicitarea de clarificări de la SRL.

Respinge, ca inadmisibilă, partea din cererea de intervenție cu privire la oferta SRL.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

**Complet de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice:**

Consilier de soluționare

.....

PREȘEDINTE

.....

Consilier de soluționare

.....

Redactat practicaua deciziei

.....

Redactată în 5 (cinci) exemplare originale, conține 26 (douăzecișisase) pagini